

og de glemme, at man ved det Arbejde, der tilbydes, umuligt kan afhjælpe den Nød, der i Dieblicket er til Stede, og som er en Følge af den forudgaaende Tids Arbejdsløshed. Der blev i Dag fremhævet, at man ved at vedtage det stillede Endringsforslag vilde komme til at hjælpe en hel Del, som faktisk ikke er trængende, og at det vilde være urigtigt saaledes at kaste Statens Penge ud ved at hjælpe dem, som aldeles ikke ere i Trang. Det er en Vængsteligbed, man har for at komme til Hjælp, som forekommer mig at vidne om, at der ikke er den Følelse til Stede for at hjælpe de virkelig Trængende, som der egentlig burde være. Jeg tror ikke at Kommunerne i den Grad vilde benytte sig af Forholdene som det lod til, at den høitærede Finansminister mistænkte dem for, men det kunde dog ogsaa være, og det synes ogsaa at fremgaa af den høitærede Indenrigsministers Udtalelser i Dag, at man ikke var uvillig til at gaa ind paa den Paragraf, som tidligere er strandet paa Principer fra de Herrer's Side, og skulde dette blive Tilfældet, kunde der dog maasse endnu være Haab om at komme til en Overenskomst. Det vilde altid være et Fremstrid i de Herrer's Principer, og det skulde glæde, mig om det kunde føre til en Overenskomst mellem os. Jeg vil i ethvert Tilfælde haabe, at det maa blive klart for Enhver, at de Indvendinger, der ere komne fra de Herrer's Side, ere af en saadan Natur, at man ikke kan komme til at se Sagen paa anden Maade end at Formaalet for det foreliggende Lovforslag egentlig ikke har været det at afhjælpe den til Stede værende Nød, men i allermildeste Tilfælde det at skabe Arbejde, som vilde afhjælpe den fremtidige Nød og Arbejdsløshed; men det er ikke det, som har været Hovedsagen for Oppositionen. Vi staa midt iblandt Befolkningen saaledes, at vi vide — og Mange, der ere her til Stede, vide det ogsaa — at denne Nød ikke lader sig afhjælpe ved Arbejde, idet det jo vil tage Tid at sætte Arbejderne i Gang. Vi have set Exempler i den Retning i Kommunerne og set, hvilken Tid det tager, selv om der er Penge dertil. Derfor kunne vi ikke være med til at tage Bestemmelse om, at den nuværende Nød skal afhjælpes ved Paabegyndelsen af Arbejder, som der under de nuværende politiske Forhold ikke kan faaes Bevilling til paa anden Maade end ved at benytte Arbejdsløshedsspørgsmaalet til at faae dem. Dette forekommer mig urigtigt, og naar de Herrer tænke rigtig over det, kunde det maasse nok være, at de kom i Tanke om, at man et Dieblil maa se en lille Smule bort fra sine Principer, dersom man i Virkeligheden tænker paa at hjælpe de Nødlidende.

Nielsen: Jeg er enig med det ærede Medlem, der nu satte sig, i, at Arbejderne ere den nyttigste Klasse i Samfundet, men jeg udftrækker imægtelig Begrebet Arbejdere til alle dem i Samfundet, der virkelig arbejde og udrette Noget. Søvrigt skal jeg tillade mig nogle enkelte Bemærkninger over for det ærede Medlem og det ærede Medlem fra Veile Amt (Th. Nielsen), der har talt imod mig. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, skal jeg, naar han i Begyndelsen af sit Foredrag udtalte, at naar Arbejderne skulle hjælpes, strandede det paa de Velhavendes Principer, gjøre opmærksom paa, at det turde være fuldt saa meget paa hans og hans Meningsfællers Principer, at det strandede, naar Arbejderne skulle hjælpes, som paa de Velhavendes Principer. Et andet Medlem, som sidder ved hans Side (Hørdum), og som han erkjender for sin Partifælle, beklagede sig i Gaar over, at i et Blad vare han og Meningsfællere blevne betegne som Glendige og under visse Forudsætninger som Bedragerere. Jeg skal gjøre den Bemærkning, at jeg finder en saadan Skrivemaade upassende, enten den findes i „Nvisten“ eller i „Social-Demokraten“, og jeg skal over for de Herrer tilføje, at jeg paa ingen Maade betragter de Herrer, som de her bleve fremstillede. Skulde jeg sige, hvorledes jeg betragter de to ærede Herrer, er det dette, at jeg betragter dem som to meget enfoldige Mænd, der netop lade sig lede saaledes af Principer og stille sig paa en saadan Maade, at de i Stedet for at hjælpe Arbejderne komme til at være væsentlig Anledning til, at Arbejderne befinde sig under saadanne Forhold, som de befinde sig under. De ere komne her ind i denne Sal og have ladet sig drage til at støtte en Storpolitik, der gaar ud paa at fremme Formaal, der ligge udenfor Arbejdernes virkelige Interesse, og derved ere de komne til at være medvirkende til, at den Arbejdsløshed, der nu er indtraadt, har faaet det Omfang, som den har. De have budt Arbejderne en Mængde Spurve paa Taget, men ikke givet dem en eneste Jugl i Haanden i den Tid, de have siddet her, og de have selv medvirket til, at Tilstanden for Arbejderne er bleven, som den er, de have været med blandt dem, der have medvirket til den Arbejdsstandsning i Tjernindustrien i Sommer, som har ført til, at der til og fra Arbejderne kastedes store Kapitaler ud, som ikke kom dem til virkelig Nytte, og at meget Arbejde gik bort fra Byen og Landet, som utvivlsomt kunde have været udført her til Gavn for de Arbejdere her, der nu mangle Arbejde. De have ligeledes været med til paa Finansloven at nægte Bevillinger, som de i deres